

به گویره دهفتەری بیرەوهرییهکانی گهورهکچیک

نووسین: ناتوان چۆخۆف

و: کامیل نهجاری

سێزدهی ئۆکتۆبر: سەرئەنجام بهختی منیش ومخهبر هات. دهیبینم و ناتوانم بروای پی بکهم. له ژیر پهنجهرهکانی ژوورمهکم لایکی بالابهرز، بهژن ریک، ئەسمەر و چاورهش خهریکه پیاسه دهکات. سمیلهکانی بی وینهن. بهورۆوه ئەوا پینچ رۆژه که له بهری بهیانیهوه تا تا ئیوارئ لهوئ دیت و دهچی و چاو له مائی ئیمه ههئناگرئ. من وام پيشان داوه که گرینگی پی نادهم.

پازدهی ئۆکتۆبر: ئەورۆ له بهیانیهوه باران دهبارئ بهلام ئەو فهقیره هەر لهوئ پیاسه دهکات. بۆ ریز گرتن لهو ههموو فیداکارییهی، چاوهکانم بۆ خومار کرد و ماچیکم بۆ هاویشت. بزیهکی دلرفینی پيشکەش کردم. دهبی کئ بی؟ خوشکهکم واریا دهلی که کابرا بۆ ئەو لیدراوه و سهبارهت بهوه که له ژیر ئەو بارانه دا دهخوسئ. به راستی که ئەو خوشکهی من چهنده گهوجه. ناخر له کوئ بینراوه پیلویکی ئەسمەر عاشقی ژنیکي ئەسمەر بی؟ دایکم رایسپاردین جوانترین جلهکانمان لهبەر بکهین و له پشت پهنجهرهکه دابنیشین. دهیکوت: "ئهگهرچی رهنکه مروفتیکی دهغل و ساختهچی بی بهلام کئ دهزانئ. رهنکه کهسیکی باشیش بی". ساخته چی! ... تو شهرهف ئەوهش بوو به قسه؟! ... دایه گیان بهراستی ژنیکي گهمزهی.

شازدهی ئۆکتۆبر: واریا دهلی من ژبانی ئەوم شیواندوه. ئەلئی خهتای منه که "ئەو"، منی خۆش دهوئ نهک واریا! زۆر به ئەسپایی و له پهنجهرهی ژوورمهکهمهوه نووسراوهیهکم بۆ خسته ناو کۆلان. نای که چهنده فیلهزانه. به گهچیک لهسەر قوئی کراسهکهی نووسی: "نیستا نا". پاشان پیاسهی کرد و پیاسهی کرد و هەر به ههمان گهچ لهسەر دیواری بهرامبهر نووسی: "دژایهتییهکم نییه بهلام با بمینی بۆ دوایی" و هەر خیراش نووسراوهکهی سهریهوه. نازانم بۆ دلم به توندی لیدهدا.

حهفدهی ئۆکتۆبر: واریا ئانیشکی کوتایه سەر تهختی سینگم. کچهتیوهی هیچ و پووچی ئیرهیهیهی نهفرهتبار. ئەمرو "ئەو"، ماوهیهک لهگهڵ پۆلیسیکدا قسهی کرد و چهندین جار ئاماژهی بهرهلای پهنجهرهی مائی ئیمه کرد. وادیاره پیلانیکي به دهستهوهیه. رهنکه خهریکه پۆلیسهکه ههلهخهلهتینئ! ... بهراستی پیلویگه، زالم و کههگا و لهههمانکاتیشدا فیلهزان و سهرسور هینەر و دلرفینن.

ههژدهی ئۆکتۆبر: سهریوژای برام، پاش ماوهیهکی دریز ديار نهبوون، دوینی شهو هاتهوه مائی. بهر لهوهی دهرفهتی ئەوهی ههپی بهخوئ، له بنکهی پۆلیسی گهرهکهکهمانهوه بانگ کرا.

نۆزدهی ئۆکتۆبر: بیشرهف! خویریی نهفرهتبار! ئەو بیشرمه له 12 رۆژی رابردوو دا له کهمین دابوو بۆ ئەوهی براکهم، که پارهیهکی دزیبوو و ههلاتبوو، قۆلبهست بکا.

"ئەو" ئەمرو ھات و لەسەر دیواری بەرامبەر نووسی: "من ئازادم و ئیستا دەتوانم". حیوانی گلاو!...
زمانم دەرھینا و دەمەلاسکەم لی کرد.

